

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG DENDERMONDE

* Hooge besoop door
* Hooge besoop door
* Hooge besoop door het openbaar Ministerie tegen
op 10 oktober 2007-

(14^e beklage) tegen alle beschikkingen op 10 oktober 2007 -
(5^e beklage) tegen alle beschikkingen op 10 oktober 2007 -
(14^e v. M. zaak) en

(5^e beklage)

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE dertiende kamer**, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare en buitengewone terechtzitting van 14 september 2007 het hiernavolgend' **VONNIS** gewezen:

Not. nr. 64.L3.1978/04/7

Griffie nr

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____ met ondernemingsnummer _____ oprichting
30.03.2001, met maatschappelijke zetel te _____
2. _____ zonder beroep, geboren te _____
op _____ wonende te _____
3. _____ landbouwer, geboren te _____
op _____ wonende te _____
4. _____ met ondernemingsnummer _____ oprichting
01.09.1988, met maatschappelijke zetel te _____
5. _____ andbouwer, geboren te _____ op
_____ wonende te _____

Verdacht van :

te

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A. de eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde vanaf 1 februari 2004 (stuk 19) tot en met minstens 5 mei 2004

bij inbreuk op de artikelen 2, 3 §2-2°, 12, 14 §1, 20, 56.1., 58 en 59 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het decreet van 20 april 1994, de voorschriften vastgesteld door of krachtens het decreet te hebben overtreden door spijts het verbod afvalstoffen achtergelaten of verwijderd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of

de uitvoeringsbesluiten ervan, namelijk door bedrijfsafvalstoffen te hebben achtergelaten of beheerd te hebben of nuttig te hebben toegepast, zonder dat dit geschiedde, hetzij:

1° binnen de onderneming waarin de afvalstoffen zijn ontstaan, en dit in overeenstemming met de milieuvergunning bedoeld in artikel 14 of met de andere toepasselijke wettelijke, decretale of reglementaire voorschriften;

2° door afgifte aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon die hetzij houder is van een vergunning voor de verwijdering of nuttige toepassing van deze afvalstoffen, als bedoeld in artikel 14 §1 of §6, of voldaan heeft aan de meldingsplicht als bedoeld in artikel 14 § 6, hetzij houder van een erkenning als bedoeld in artikel 14 §2;

3° als secundaire grondstoffen, overeenkomstig artikel 11;

4° door afgifte aan en in een ander Gewest of land gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon die overeenkomstig de daar geldende wetgeving de afvalstoffen:

- mag verwijderen voor zover er geen merkelijk dichterbij gelegen, vergunde verwijderingsinrichting is die deze afvalstoffen op een verantwoorde wijze kan verwijderen onder vergelijkbare voorwaarden, of,
- nuttig kan toepassen

- door het storten fysisch verontreinigde grond, namelijk vermengd met fijne steenslag, betonblokken, baksteenpuin, vloertegels en houtafval;
- door het storten van steenpuinafval, hoofdzakelijk baksteenpuin.

(stukken 32-33 (OVAM))

B. op minstens 5 mei 2004

de eerste, de tweede en de derde

bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-4°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd zoals bepaald in artikel 99 § 1,4° en het voorlaatste lid.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

het wijzigen van het bodemreliëf door het opvoeren van grond om de akkers omhoog te trekken en de grachten en de zinken weg te werken

gelegen in niet ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald in agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 29).

(foto's stukken 5-65 (weigering vergunning))

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte:

perceel	bouwland 70 a 24 ca
perceel	bouwland, 1 ha 61 a 26 ca
perceel	bouwland, 16 a 16 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

opgericht

d.d. 30 maart 2001, met zetel te

met

ondernemingsnummer

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de ruilverkaveling van 18/12/2003 van het tweede aankoopcomité te

1. Procedure

De rechtbank nam kennis van:

- de rechtsgeldig betekende dagvaarding waarmee de zaak bij de rechtbank aanhangig werd gemaakt, tevens dagstellend voor de terechtzitting van 9 maart 2007;
- het tussenvonnis van 9 maart 2007;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 11 mei 2007:

- het openbaar ministerie, waargenomen door substituut-
procureur des Konings, in zijn middelen en eis;
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging
voorgedragen door haar lasthebber ad hoc advocaat
- De beklaagde in haar antwoorden en verdediging,
bijgestaan door haar raadsman mr. advocaat te
- De beklaagde in zijn antwoorden en verdediging
bijgestaan door zijn raadsman mr. advocaat te
- De beklaagde in haar antwoorden en verdediging,
voorgedragen door mr. advocaat te
ad hoc. lasthebber
- De beklaagde in haar antwoorden en verdediging,
voorgedragen door haar raadsman mr. advocaat te

2. Gegrondheid strafvordering

2.1

De verbalisanten stelden op 5 mei 2004 het volgende vast (stuk 2, strafdossier):
*"Het terrein bevindt zich te Op
het terrein zien wij drie grote hopen zand met daarnaast nog een aantal kleinere
hopen zand. Het zand is verontreinigd, in het zand zit steenpuin en grote brokken
steen, daarnaast zien we ook nog plastic afval zitten, waaronder plasticbuizen en
andere. Tevens bevindt zich in een aantal hopen ook ijzerafval".* De aanwezigheid

van afval blijkt uit de foto's (stukken 6 t/m 15, straf dossier).

2.2

erkende t.a.v. de verbalisanten dat hij wist dat de grond bevuild was met stenen *"en dergelijke"* (stuk 4, straf dossier). Hij had geen vergunning voor de ophogingswerken en kreeg de grond gratis van Het was de bedoeling de aangevoerde grond in de put te doen en dan de *"goede grond"* er terug bovenop te doen.

2.3

verklaarde dat hij de grond leverde en dat hij wist dat deze moest dienen voor ophogingen en het vullen van grachten (stuk 19, straf dossier). Volgens hem was het de bedoeling om de grond ter plaatse te zeven en dan op te voeren. Hij stelde er van op de hoogte te zijn geweest dat er in de grond stenen, metaal en plastic aanwezig waren. Op de plaats van afhaling kon de grond niet gezeefd worden en daarom was het de bedoeling dit op de ontvangende grond te doen. Hij liet een milieuhygiënisch bodemonderzoekverslag voegen op basis waarvan hij meende dat de gronden daar mochten opgevoerd worden.

2.4

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd op 18 mei 2004 een herstellvordering ingediend strekkende tot het herstel in de oorspronkelijke toestand (stuk 26, straf dossier). Dit houdt in: het verwijderen van alle gestorte zand, afval en afvoeren naar een daartoe erkende plaats en het herstel van het maaiveld in zijn oorspronkelijke staat.

2.5

Door de OVAM werd op 17 augustus 2004 een plaatsbezoek uitgevoerd. De ambtenaren konden vaststellen dat de hopen fysisch verontreinigde grond nog steeds aanwezig was (stuk 32, straf dossier): *"Op sommige plaatsen zijn de hopen fysisch verontreinigde grond nog steeds aanwezig. Op sommige plaatsen zijn de hopen grond begroeid met kruidachtige gewassen. Op andere plaatsen kon men duidelijk vaststellen dat de grond verontreinigd is met fijne steenslag, betonblokken, baksteenpuin, vloertegels en in mindere mate houtafval. Naast de hoop verontreinigde grond ligt er zuiver steenpuinafval (hoofdzakelijk baksteenpuin)"*.

De OVAM merkte op dat het attest waarnaar erwees enkel betrekking had op het milieuhygiënisch bodemonderzoek en niet op de gestockeerde hopen verontreinigde grond. Over de ter plaatse geplande zeefactiviteiten stelde de OVAM dat hiervoor een milieuvergunning diende bekomen te worden, doch dat deze voor agrarisch gebied niet kon bekomen worden gezien dit geen agrarische activiteit betrof. Volgens de OVAM was er duidelijk sprake van illegaal storten van afvalstoffen.

2.6

Er werd een milieuvergunningaanvraag voor nivelleringswerken ingediend. Deze aanvraag werd geweigerd door de gemeente. De betrokkene diende hoger beroep in bij de bestendige deputatie, doch dit beroep werd ingetrokken. Navolgend merkte de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 16 februari 2006 op (stuk 49, strafdossier): *“Vermits de grond, waarin inert materiaal vermengd zit, thans bijna twee jaar wederrechtelijk op het terrein gestort ligt en betrokkene zelfs de beroepsmogelijkheid bij de bestendige deputatie niet ten volle heeft benut, is het duidelijk dat de agrarische functie, waarvoor de terreinen bestemd zijn, hier van ondergeschikt belang is. Het agrarisch gebied kan of mag geen stortplaats worden van grondoverschotten”*. De vermelde herstellvordering werd dan ook hernomen.

2.7

De lasthebber ad hoc van vierde beklagde verwees in pleidooien en in schriftelijke conclusies naar de bepalingen van VLAREBO, hieruit afleidende dat bij gebreke aan enige bemonstering of meting er geen sprake van 'afval' zou kunnen zijn. Ondergeschikt werd gewezen op de decumulregeling ex art. 5 Sw. die zou moeten worden toegepast. Hiervoor werd verwezen naar de motieven van een vonnis van de 21ste kamer bij deze rechtbank, waarvan afschrift werd neergelegd.

2.8

De rechtbank is van oordeel dat het bewijs van het ten laste gelegde afdoende blijkt uit de gegevens van het strafdossier, zoals hiervoor geresumeerd.

2.8.1

De bepalingen van VLAREBO zijn hier niet van toepassing. Uit de vaststellingen blijkt duidelijk dat er sprake was van afval (zie ook de fotovaststellingen). Bemonstering of meting is niet vereist voor dergelijke vaststelling of het bewijs hiervan; dit bleek in concrete voldoende uit de vaststellingen van de politie en de OVAM. De aanwezigheid van afval werd door de betrokken overigens uitdrukkelijk erkend. Er dient verwezen te worden naar het hiervoor vermeld standpunt van de OVAM: ter plaatse zeven was milieuvergunningplichtig en dergelijke milieuvergunning kon in agrarisch gebied niet bekomen worden.

2.8.2

De lasthebber ad hoc van vierde beklagde verwacht de toerekeningproblematiek met de decumulproblematiek. In het overgelegde vonnis kwam de rechtbank enkel tot besluit dat om bepaalde redenen het ten laste gelegde niet aan de vennootschap kon worden toegerekend. Van decumul was geen sprake.

2.8.3

In casu blijkt echter dat de feiten aan elke betrokken beklagde dienen te worden toegerekend, zowel aan de verantwoordelijke natuurlijke personen (tweede en

derde beklagde ten aanzien van eerste beklagde en vijfde beklagde ten aanzien van vierde beklagde) als aan de rechtspersonen. Het betreft wetens en willens gepleegde feiten - namelijk bewust en met kennis van zaken gepleegd en zonder dat enige rechtvaardigingsgrond werd aangevoerd, laat staan aannemelijk gemaakt - zodat de decumul niet aan de orde is. Er kan slechts van decumul van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid sprake zijn indien aan drie cumulatieve voorwaarden is voldaan (vgl.: J. VAN DEN BERGHE, "Praktijkproblemen en een proeve van oplossing bij de toepassing van de Wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen", in, *Strafrecht ?*, Strafrecht, Vlaamse Conferentie der Balie van Gent (ed.), Antwerpen, Maklu, 2001, 139; zie ook: Cass. 8 november 2006, www.cass.be):

- de rechtspersoon moet strafrechtelijk verantwoordelijk zijn voor het misdrijf uitsluitend wegens het optreden van de geïdentificeerde natuurlijke persoon ;
- de natuurlijke persoon mag het misdrijf niet wetens en willens hebben gepleegd ;
- de rechtspersoon moet een zwaardere fout hebben begaan dan de natuurlijke persoon.

2.8.4

Er was voor eerste, tweede en derde beklagde tevens sprake van een niet-vergunde reliëfwijziging, nu de aard en de functie van het terrein door de ophoging wel degelijk gewijzigd werd. In agrarisch gebied is immers geen plaats voor het stockeren van gronden (vgl. Antwerpen 8 november 2005, *T. Strafr.* 2006, 214).

3. Straftoemeting

3.1

De bewezen geachte feiten zoals omschreven onder de vermelde tenlasteleggingen zijn voor de respectievelijke beklagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor al deze feiten samen bij toepassing van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek slechts één straf moet worden opgelegd,

3.2

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de persoonlijkheid en sociale toestand van de beklagden-natuurlijke personen en rekening met het strafrechtelijk verleden en de aard, de omvang en de impact van de bedrijfsactiviteit van de beklagden-rechtspersonen.

3.3

De door beklagden gepleegde strafrechtelijke feiten vertonen objectieve ernst. De

beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake afval en stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklagden hun individueel belang niet boven het algemeen belang - dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening en een correcte afvalverwerking - mogen laten prevaleren.

3.4

De straftoemeting moet niet enkel de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de generale en speciale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de schuldig bevonden beklagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aan te sporen de ruime milieuwetgeving die werd ingesteld in het algemeen belang rigoureuus na te leven.

3.5

De eerste tot en met vierde beklagden beschikken over een gunstig strafrechtelijk verleden. Vijfde beklagde verkreeg al de opschorting wegens een milieuvergunninginbreuk en liep hiervoor ook al een veroordeling op. Hij werd tevens al veroordeeld voor een afvaldelict. Hij vertoont dan ook hardleersheid op dit vlak.

3.6

De rechtbank is van oordeel dat voor eerste tot en met derde beklagde kan ingegaan worden op de gevraagde opschorting van de uitspraak van veroordeling, gezien een veroordeling van aard kan zijn de declassering van de betrokkenen de veroorzaken, wat niet in verhouding zou zijn met de ernst van de feiten. Het openbaar ministerie verleende gunstig advies over deze vraag.

Aan vierde en vijfde beklagde dient de hierna bepaalde geldboete te worden opgelegd.

Het Hof van Cassatie (28 juni 2005, met conclusie advocaat-generaal www.cass.be) oordeelde inmiddels dat de minimumgeldboete voor een rechtspersoon indien de minimumgevangenisstraf minder dan één maand bedraagt steeds 500,00 euro is. Volgens het Hof van Cassatie voorziet de wet ingeval de vrijheidsstraf minder dan één maand betreft en in dagen is uitgedrukt, niet in een vermenigvuldiging van de op het feit gestelde minimumgeldboete en geldt de op het feit gestelde minimumboete als straf.

4. Herstelvordering

Door de verdediging werd een afschrift overgelegd van een stedenbouwkundige vergunning voor reliëfwijzigingen, afgeleverd door op 25 september 2006. De herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur is aldus zonder voorwerp.

Niettemin blijft het herstel overeenkomstig artikel 59 § 2 van het afvalstoffende-

creet verplicht op te leggen. De beklaagden dienen overeenkomstig artikel 59 § 2 van het afvalstoffendecreet veroordeeld te worden tot het verwijderen van de afvalstoffen. De rechtbank is van oordeel dat de verwijdering dient te geschieden binnen een termijn van zes maanden onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging.

Gezien de hiervoor in de tenlasteleggingen en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 2bis en 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 196;

Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, art. 1;

Strafwetboek, art. 2, 5, 38, 39, 40, 44, 50, 65, eerste lid, 66, 100;

Wet van 29 juni 1964, art. 1, 3;

Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art 29 en het koninklijk besluit van 18 december 1986 betreffende de commissie voor hulp van slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, art. 58 ;

Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie ;

Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;

Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;

Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;

Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;

Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;

Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998;

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOENDE OP TEGENSpraak

VERKLAART elke beklaagde schuldig aan de respectievelijk voor elk van hen ten laste gelegde feiten;

GELAST voor eerste beklaagde, tweede beklaagde en derde beklaagde de opschorting van de uitspraak van veroordeling;

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek;

VEROORDEELT vierde en vijfde beklagde wegens de hiervoor vermelde feiten samen tot een geldboete van VIJFHONDERD euro, met 45 deciemmen verhoogd (x 5,5), gebracht op 2.750,00 euro;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de vijfde beklagde hierboven uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 90 dagen.

SPREEKT in hoofde van vierde en vijfde beklagde de verplichting uit om elk EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 45 deciemmen verhoogd, 137,50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

LEGT aan de eerste tot en met vijfde beklagde elk een vergoeding op van 28,84 euro bedoeld door artikel 77 koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende tarief in strafzaken;

VEROORDEELT de beklagden tot de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen kosten begroot op 282,76 euro, namelijk elk één vijfde;

VEROORDEELT de beklagden tot verwijdering van de achtergelaten afvalstoffen binnen een termijn van zes maanden en onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging bij niet nakoming van dit bevel;

Aldus uitgesproken in openbare en buitengewone terechtzitting van
VEERTIEN SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN ZEVEN.

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
substituut-procureur des Konings;
griffier.